

גליונות לעיון בפרשת השבוע

ערוכים בידי נחמה ליכוביץ - שנה שלישית

חקת (חש"ד)

כ" - כ"ג

א. כמסוקים יז - יט.

מה הדטיפו בני ישראל בשליחותם הסניה (פ' יט) על שליחותם הראשונה (פ' יז) ומדוע קור
שתקבל הצעתם הסניה אחרי אשר דחה מלך אדום את הצעתם הראשונה?

ב. כי יש ספורנו ד' ה פן בחרב אצא לקראתך.
מה קשה לו? במה שונה פרוטו פן הפירוט הרגיל?

ג. כא כ"ב רט"י ד' ה אעברה בארץ.

במדבר רבה י"ט: וישלח ישראל מלאכים. זה האמר הכתוב (ההלים ל"ו) "בטח בה' ועשה טוב. טכנ
ארץ ורעה אמונה". ואומר (ההלים ל"ד): "סוד מרע ועשה טוב בקט טלום ורדפהו". לא הקפידה
התורה לרדוף אחרי המצוות אלא (דברים כ"ב) "כי יקרא קן צפור", (סמות כ"ג) "כי תפגע טר
אויבך...". (ס) "כי תראה חמור טאך...". (דברים כ"ד כ') "כי תחבט זיתך... לגר, ליתום...".
(ס) "כי תבשר כרמך... לגר, ליתום...". - אט באו לידך, אחת מצווה עליהם, ולא לרדף אחריהם.
אבל הטלום - "בקט טלום" במקומך "ורדפהו" במקום אחר. וכן עשו ישראל: אע"פ טאמר להם הקב"ה
(דברים ב) "החל רט והתגר בו מלחמה", רדפו אחרי הטלום, טנאמר: "וישלח ישראל מלאכים אל סיחון".

1. מה ההבדל בין דברי רט"י ובין דברי המדרש אשר ממנו לקחו דבריו? הסבו את סבת ההטטות
המרוכות בדברי רט"י.

2. למה לא התחיל הדרטן בפסוק (ההלים ל"ז) "סוד מרע" וכו' שהוא העיקר אשר עליו בנויט דברי
המדרש ולמה הקדים לו עוד את הפסוק (ההלים ל"ו) "בטח בה' ועשה טוב וכו'" ומה ענינו-לכאן?

ד. הטוה את קליחות מטה לאדום (כ' י"ד-כ"א) לשליחותו לסיחון (כ"א כ"א-כ"ב) ונסח להסגיר את
סבת ההבדלים הבאים:

לסיחון:	לאדום:
---	(1) כ' י"ד אתה ידעת את
---	כל החלאה...
כ"א כ"א אעברה (לטון יחיד) בארץ.	(2) כ' י"ז נעברה (לטון רבים)

ה. כ"א כ"ו-כ"ט כי חטבון עיר סיחון...

מה ענין תולדותיה חל העיר חטבון והמלחמות שנלחמו האומות לפני בוא ישראל -
לכאן, ולמה ספרה התורה את פרטי הדברים האלה ואת מטל המוטליטם?

ועיין שופטים פרק י"א י"ב-ל"ד.
" רמב"ן כ"ו ד"ה כי חטבון עיר סיחון
" ספורנו ל"א " ויטב ישראל.

ו. היכן נגמר מטל המוטליט המחיל בפ' כ"ז "בוא חטבון" לפי דעת רט"י. ראב"ע, רמב"ן,
רשב"ם, ספורנו - הבא נמוקים לדעתיהם.

ז. כ"א; כ"ז באו חטבון! אל מי פונה קרואה זו?
עיין רמב"ן כ"ו ד"ה כי חטבון
ספורנו כ"ז " על כן יאמרו

אברבנאל: בני אדט גט בני איט בואו לפאר ולרומט את חטבון. טאבנה ותכונן
להיותה עיר סיחון, כלומר טבהיות חטבון טמואב היחה חרבה בוקח ומבולקח,
אמנט עתה טלקחה סיחון ויגדלה ויכבדה - בואו חטבון לטמות בה ולדוץ
בה, כי עתה חבנה ותכונן, כיון טחיא עיר סיחון.

ח. כ"א ל"ונגרים" מה פירוט המלה לפי רט"י, ראב"ע, רשב"ם, ספורנו.
סדו את המפרטים לטחי קבוצות והסבר פעלותיה ומגרעותיה טל כל
אתה מתי הדעות.

הערה: לטאלה המתעוררת בפרטחנו (כ' י"ד-כ"א) בהטואה לדברייט כ' כ"ט
עיין דברי המפרטים הטובאים בטאלון פרטת דברים טמ"ג, טיילה זל.